Familieproklamationen hænger på Nykøbing Falsters rådhus

Mandag den 3. juni havde ældste og søster Soelberg, samt grenspræsident Simon Johansen fra Nykøbing Falster Gren den dejlige oplevelse at kunne overbringe Kirkens proklamation om familien til Nykøbings borgmester Poul-Henrik Pedersen på rådhuset i Nykøbing Falster.

– Vi i grenspræsidentskabet havde bedt meget om, at Herren ville give os mulighed for at overgive hans ord til de lokale ledere i Nykøbing Falster, siger Simon Johansen, der er grenspræsident i Nykøbing Falster.

Der blev ringet til borgmesterkontoret, og en aftale kom i stand.

Det var tre meget spændte medlemmer af Kirken, der den mandag morgen drog afsted til borgmesterkontoret.

– Men Herren havde virkelig hørt vores bønner, fortæller Simon Johansen, for aldrig har jeg mødt et menneske, der aldrig før havde hørt noget om Kirken, være så åben og modtagelig for vores budskab. Ja, borgmesteren var så ivrig efter at høre om Kirken og dens gøremål, at han stillede mange spørgsmål, og inden vi fik set os om, havde vi fortalt ham om hele frelsesplanen og vores syn på livet og også båret vidnesbyrd om, at Herren lever, og om hans søn Jesus Kristus.

Grenspræsident Simon Johansen med borgmester Poul-Henrik Pedersen på dennes kontor. (Foto: Johansen)

Ældste og søster Soelberg, fuldtidsmissionærer i grenen, ledsagede præsident Johansen til borgmesterens kontor. (Foto: Johansen)

Familieproklamationen på rådhuset

Under besøget kiggede borgmesteren hurtigt proklamationen igennem og var meget imponeret over Kirkens syn på familien, og den centrale rolle vi synes, familien spiller i vore samfund.

Borgmester Poul-Henrik Pedersen var meget positiv over for Kirkens proklamation og udtrykte sin respekt for Kirkens synspunkt og var meget enig i, at familien er meget udsat i vores verden i dag.

Under besøget forsikrede borgmesteren grenspræsidenten og ældste og søster Soelberg om, at proklamationen ville få en fremtrædende plads på Nykøbing Falsters kommunekontor.

– Vi fik en stor tak og en varm hilsen med på vores vej og borgmesteren ønskede os held og lykke med at prædike evangeliet til mennesker på disse kanter, fortæller bror Simon Johansen.

RED

Kvindekonference i Århus Stav

Kvindekonferencen i Århus Stav var godt besøgt med langt over 100 deltagere. (Foto: Kirsten Kristensen)

Den 27. april mødtes søstre fra Århus Stav atter engang til kvindekonference i Århus kirkebygning under temaet: Ikke alt, der glimter, er guld. Kirkesalen var fyldt til bristepunktet med kvinder og unge piger, der alle var spændte og veloplagte til dagens spændende program.

Søstrene blev budt velkommen af stavens hjælpeforeningspræsidentinde Kirsten Kristensen, der håbede, at alle ville få en dejlig dag sammen.

UP's nye præsidentinde Marie Helene Pedersen fra Esbjerg holdt en tale, hvor hun kom ind på mode, moral og samvittighed.

– Vi vil gerne følge moden i landet uden at skæve til Kirkens standarder for piger/kvinder, men hvordan har vores samvittighed det, når vi gør det? spurgte søster Pedersen.

Er vi som frøen, der lægges i gryden i koldt vand og langsomt varmes op uden at tænke over, at det bliver for varmt, og så er det for sent at hoppe ud.

Følger vi med uden at tænke? Lader vi os lokke? spurgte søster Pedersen de tilstedeværende.

– En ting skal alle vide, sagde søster Pedersen, at det ægte guld, som er værd at tragte efter, er ikke 'verdens ting', men det er kærlighed til hinanden.

Søster Karin Holm Larsen fra Frederikshavn Gren talte om ikke at tragte efter denne verdens rigdomme som manden, der havde en and, der lagde guldæg. Han blev så grådig, at han til sidst slagtede anden for at få alle de guldæg, der var i den og dermed ødelagde han kilden til vedvarende rigdom. Guldægget er skriften, manden er os. Det er vigtigt, at vi får lidt næring hver dag, og det vil ikke gå os godt, hvis vi slår kilden til daglig rigdom ihjel, sagde søster Larsen.

Steffen Vestergaard Poulsen fra stavspræsidentskabet talte til søstrene om, hvordan verdens opfattelse af succes er lig med penge og guld.

– Men det er ikke Kirkens, sagde præsident Vestergaard, der fortalte forsamlingen om en oplevelse præsident Monson havde haft sammen med præsident Hunter, da de skulle organisere en stav. De to brødre skulle finde en ny stavspræsident og en værdig bror var blevet udvalgt. Præsident Hunter ønskede nu at tale med hans hustru, og der blev sendt bud efter hende. Normalt ville det tage hende 20 minutter at nå frem til kirkebygningen. Efter 2 timer ankom hun og undskyldte sin sene an-

Bror Jakob Billeskov Jansen fra Frederikshavn underviser i overgangsalderens symptomer. (Foto: Kirsten Kristensen)

Bror Bent Kristensen fra Ålborg Ward giver Zoneterapi til søster Lone Kreiberg fra Silkeborg Gren. (Foto: Kirsten Kristensen)

Den flotte brudekage blev ikke ved med blot at være pynt. (Foto: Kirsten Kristensen)

komst med at hun havde været til frisøren for at se pæn ud til mødet. Præsident Hunter blev ikke vred eller utålmodig, men sagde blot: »Søster, du har et smukt hår.

Sangen 'Som søstre i Zion' blev sunget, og Kirsten Kristensen rundede talerne af med at tale om det guld, der virkelig er værd at samle på, nemlig studierne i skriften og Guds kærlighed. Vi udsættes for meget i livet, men hvis vi holder os til det ægte guld, vil det altid være nemmere for os, at klare disse vanskeligheder.

Søster Else Jensen fra Frederikshavn Gren havde skrevet en sang til dagen. Den hed: Ikke alt, der glimter, er guld. Sangen blev sunget af forsamlingen og efter dette inspirerende forprogram deltes søstrene i mange forskellige miniklasser, hvor man kunne lære om alt fra skønhedspleje til arkæologiske fund, der understøtter Mormons Bog.

Miniklasser med alt mellem himmel og jord

Mange kunne genopfriske gamle minder ved at se film om AP/UP fra 1984 til 1992. Der var mulighed for at få zoneterapi, fysioterapi, lære om skønhedspleje samt høre om ting, der sker i vores krop i overgangsalderen. Andre fik opfrisket, hvordan der kunne startes på genealogien eller få det genoptaget. Hvordan vi får en vellykket familieaften, manglede der heller ikke ideer til, inspiration til at studere i Mormons Bog med indblik i de arkæologiske ting, der ligger bag nogle af historierne, blev belyst via lysbilleder.

Værtindegaver var der mange ideer til både til ganen og øjet, og nogle skabte dukker af pladevat, nylonstrømper og sytråd.

Som altid ved Kirkens arrangementer skulle der også være lidt til ganerne. Denne gang manglede der heller ikke noget. Der var klasser, hvor man kunne lære at lave nye salater og forsøge sig med spændende forårsopskrifter. Der blev også lavet frikadeller på mange forskellige måder. Den søde tand blev også husket ved en konditorklasse, der producerede en meget flot pyntet bryllupskage. En lille flok søstre drog ud til en svømmehal for at prøve at dykke med iltflaske.

Resultatet af madklasserne fik alle lov at nyde glæde af, da det var forfriskningen, der blev budt på, inden turen gik hjem.

Kunstneriske udfoldelser

Der var søstre i staven, der fik mulighed for at udfolde sig kunstnerisk ved at illustrere konferencens tema. Resultaterne blev mange flotte ting, som virkelig kunne sætte tankerne i gang. Der var f.eks. en slange, der kom op af et gulddæg, og en bog med en indbygget 'bar' i. Så var der billeder af flotte træer, men så man nærmere efter, kunne man se, at roden var syg af råddenskab og var ved at sprede sig og ødelægge resten af træet. Der var ligeledes billeder, der illustrerede forløbet fra spire til fuldt udviklet plante, der flot illustrerede, at vi ikke skal fokusere på det, vi er, men på det, vi kan blive til.

Modeshow og udstilling

Fra deres gemmer havde mange søstre medbragt sjove og interessante ting, der blev brugt til en flot udstilling. Der var alt lige fra kartonhatte til malerier, broderede billeder, sengetøj og duge, dyner, æsker, smykker og billedtæpper, patchworktæpper, keramik, sukker og julenisser. Udstillingen gav et klart billedet af, at der ikke ligges på den lade side, når alle dagens andre gøremål er endt.

Tøj til familien og sig selv blev også udstillet og nogle vovede også at gå mannequin i det tøj, de havde lavet til sig selv, eller som forældre eller bedsteforældre havde lavet.

Eftermiddagen sluttede med en opvisning af hjemmesyede brudekjoler, hvortil en søster havde lavet yndige friske brudebuketter. Bryllupslagkagen blev fortæret som afslutning på en virkelig dejlig eftermiddag. Stavens søstre tog afsked og drog hver til sit med en fornyet lyst og et mod på at komme i gang med de ting de havde lært og oplevet denne dag.

En stor tak til alle lærere og søskende, der var med til at gøre denne dag til en glæde for alle de mange deltagere.

Kirsten Ingemann Pedersen er medlem af Frederikshavn Gren i Århus Stav og arbejder som sekretær i Stavens Hjælpeforening.

Den flotte brudekjoleopvisning vakte stor jubel hos publikum. Her er det Anne-Marie Christensen fra Esbjerg Ward der var en yndig brud med en frisklavet buket kreeret af søster Linda Donati også fra Esbjerg. (Foto: Kirsten Kristensen)

Den danske konsul i Utah gæster Danmark

Sammen med over 300 andre konsuler fra hele verden var Niels Vallentiner den danske regerings gæst til et ugelangt arrangement, der bød på alt lige fra et besøg hos dronningen til en tur til Sønderjylland.

Over hele verden arbejder mange mennesker til hverdag ihærdigt på at fremme Danmarks sag. I lande og storbyer, hvor Danmark ikke har en ambassade eller et konsulat, udpeger regeringen konsuler, der varetager danske interesser. Stillingen er ubetalt og er en ærespost, der tildeles statsborgere i et givent land med stærk tilknytning til Danmark og stærke bånd til det lokale samfund.

Utahs danske konsul hedder Niels Vallentiner og vil måske være kendt af mange af Kirkens medlemmer.

Niels Vallentiner, der i det daglige leder sin egen arkitektvirksomhed i Salt Lake, er født og opvokset i Danmark. Efter endt studentereksamen fra Falkonergårdens Gymnasium tog han til Amerika for at prøve lykken. Det blev til et ophold på bl.a BYU, hvor han studerede arkitektur, men han afbrød senere uddannelsen for at rejse på fuldtidsmission.

Niels og Charlotte Vallentiner på deres besøg i København. (Foto: SP)

Niels blev kaldet til at tjene i Den Danske Mission fra 1967 til 1969, hvorefter han vendte tilbage til USA og fortsatte sine studier, denne gang på University of Utah.

I dag er Niels og hustruen Charlotte forældre til 5 børn i alderen 13 til 26 og også stolte bedsteforældre til et barnebarn.

Medlem af Kirken

For den danske regering er det vigtigt, at deres repræsentant i lokalsamfundet er velkendt og højt estimeret både politisk, men også i forretningsmiljøet. Men i Utah er det desuden vigtigt, at konsulen har et indgående kendskab til Kirken, da den i så høj grad danner grundlag for hele statens kultur.

– Jeg er den danske regerings øjne og ører i Utah, siger Niels Vallentiner, der tilføjer, at det er interessant at møde mange forskellige mennesker hele tiden.

En af konsulens primære opgaver er at etablere gode forhold mellem Danmark og Utah. Dette gøres bl.a. ved at være opmærksom på potentielle forretningsmuligheder både i den private sektor og hos det offentlige, men også ved at være opmærksom på muligheder inden for uddannelsesområdet.

Samarbejde med BYU

Niels Vallentiner har også været stærkt involveret i BYU's projekt, der gennem en speciel fond har inviteret flere prominente danskere til at komme og gæsteforelæse på universitetet.

Niels Vallentiner har som Danmarks officielle repræsentant i staten Utah været et fint bindeled mellem det danske og det amerikanske.

– Jeg vil meget gerne gøre mere for at udvide den forbindelse mellem det danske samfund og Kirken, siger Niels Vallentiner, der ved disse besøg bl.a. personligt har fløjet gæster rundt på sightseeing i Utah.

Niels er også en del af en gruppe af hjemvendte missionærer, der tjente i Danmark i 60'erne, som mødes og stadig mindes Danmark med glæde. De ønsker alle at hjælpe til med at fremme Kirkens sag i Danmark. De er derfor meget begejstrede for det program, der giver dem mulighed for at være værter for højtstående medlemmer af det danske samfund og derigennem vise dem sider af Kirken, som de af naturlige grunde ikke kan se her i Danmark.

SP

Mormonfolkedanserne optræder i Espergærdecenteret

Lørdag den 20. juni blev en mindeværdig dag for grenen i Helsingør. Københavns Stavs folkedansere optrådte til stor begejstring for de forretningsdrivende og handlende i Espergærdecenteret.

Tanya Jensen og Rune Hall fra Københavns 1. Ward. (Foto: Steffen Estrup)

Hanne og Michael Nørrung. (Foto: Steffen estrup)

*Folkedanserne vakte stor jubel i den varme julisol.
Der var en del mennesker, der stoppede op og så på til trods for det gode vejr.
(Foto: Steffen Estrup)*

Grenens to fuldtidsmissionærer havde i dagens anledning fået forstærkning af ikke mindre end 8 missionærer fra København. Sammen med grenens medlemmer fik missionærerne kontakt med rigtig mange mennesker, hvoraf mange med glæde modtog en brochure om Kirken i Danmark med bl.a. adresserne på alle vores kirkebygninger. Én ældste havde på egen hånd under forestillingen uddelt hele 51 brochurer.

Publikum var meget imponerede over dansernes udstråling og deres evne til at danse selv i varmen.

– Helsingør Gren siger tak til danserne for deres villige indsats og håber at grenen i ugerne, der kommer, vil få stor glæde af dansernes besøg, siger Steffen Estrup, der er rådgiver i grenspræsidentskabet.

RED

*Ældste Christensen fra Den Danske Mission delte brochurer ud til alle interesserede.
(Foto: Steffen Estrup)*

Folkedanserne fra BYU gæster Danmark

For såvel medlemmer som gæster af Kirken blev det en stor kunstnerisk oplevelse at overvære det flotte og underholdende show, som BYU's internationale folkedansere turnerede med i Skandinavien og Rusland.

I København ventede der danserne et fyldigt program, hvor de både skulle optræde på Rådhuspladsen, i storcentre og på plænen i Tivoli.

Kort tid efter gruppens ankomst måtte deres optræden på Rådhuspladsen desværre aflyses grundet vejret. Det var meget skuffende både for danserne og arrangørerne.

Men lidt regn kan ikke stoppe disse glade unge dansere. Fredag aften stod de på plænen i Tivoli, hvor de i silende regn og på en våd scene efter bedste evne tappert gennemførte deres flotte show for en lille, men entusiastisk gruppe. Blandt tilskuerne var så kendte navne som Uffe Ellemann-Jensen, Bertel Haarder og Alice Vestergaard. De var sammen med andre inviteret til en speciel middag i Tivoli den aften, som BYU var vært for. Gæsterne var meget begejstrede for danserne og ikke mindst fru Haslund-Christensen, der netop havde mødt alle danserne under sit besøg på universitetet.

Scenen var glat, og en af danserne faldt da også på det våde gulv, men ikke en mine fortrak sig blandt de mange optrædende, der professionelt lod showet køre videre.

Lørdag aften optrådte danserne til stor glæde for et fyldt auditorium på Skt. Annæ's Gymnasium.

Efter en dejlig indsats under søndagens nadvermøde i Københavns 3. Ward, hvor danserne både talte og sang, drog de videre til Odense, hvorfra søster Karnil fra Odense 1. Ward beretter følgende:

H.C. Andersen og Valdemar Slot

Odense fik den store ære at blive besøgt af BYU International Folkdancers. Det gav odenseanerne en oplevelse, som de sent vil glemme.

Søndag den 12. maj ankom de fra København til

BYU-folkedanserne sang til en fireside i kirkebygningen i Odense. (Foto: Karnil)

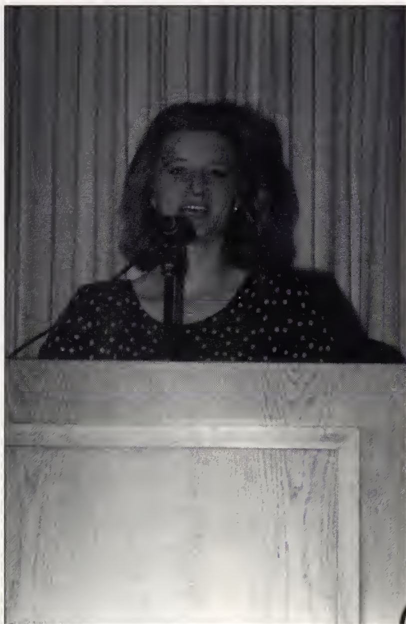
familien Karnils hjem. Her blev hele holdet på 36 personer trakteret med mad og drikke samt underholdt med H.C. Andersens eventyr på engelsk fremført af skuespiller ved Odense Teater Eddie Karnil, far til Cecilie, en af holdets dansere.

Om aftenen gav de en smuk og åndelig fireside med den dejligste musik i kirkebygningen i Odense.

Mandag den 13. maj fik både dansere, musikere og ledere lejlighed til at se Valdemar Slot på Tåsinge i det sydfynske øhav. Om aftenen opførte holdet deres store danse-show på Magasinet, som var fyldt op med 400 mennesker. Der opførtes danse fra bl.a. USA, Mexico, Canada, Irland, Ungarn og Ukraine i originale kostumer. Flere af Odenses førende danseskoleledere var tilstede. De, samt mange, mange andre, var fulde af lovord om dansernes dygtighed, deres præcision, hvilket bar tydelig præg at mange timers hård træning, deres kostumer og ikke mindst deres livsglæde og renhed, som prægede deres halvanden times lange show. Folkedanserkomiteen i Odense har modtaget breve og blomster fra helt fremmede mennesker, som *måtte* vise deres taknemmelighed og begejstring.

For Cecilie, der kommer fra Odense, var det ekstra spændende at vise det store show. I salen var der mange af hendes venner, selv hendes gamle skolelærer og danselærere var tilstede. Og hele dansegruppen glædede sig med hende.

Tirsdag den 14. maj fik turnéholdet set H.C. Andersen kvarteret samt museet, før de kørte videre til Jylland og op i Skandinavien i deres store bus i de næste 4 uger.

Cecilie Karnil, oprindeligt fra Odense, holdt tale i sit hjemward. (Foto: Karnil)

Hele gruppen foran Valdemars Slot. (Foto: Karnil)

Ukrainsk dans på tå i håndbroderede fløjlskjoler. (Foto: Karnil)

Kinesisk dans i flotte kostumer. (Foto: Karnil)

Et flot afslutningsnummer fra Ukraine. (Foto: Karnil)

Missionæraktivitet i København 3. Ward

Lørdag den 25. maj 1996 kl. 10.00 mødtes ca. 30 mennesker i Kirken på Maglegårds Allé 83 i Søborg. Fuldtidsmissionærerne havde fået forstærkning af missionærer fra de omkringliggende ward, så alle søskende kunne 'splitte' op med hver sin missionær.

Stavens førstekontakt med wardet, bror John Øder Madsen fra højrådet, var også med. Efter bøn drog vi parvis ud til vore distrikter i Søborg og Bagsværd. Nu skulle der bankes på døre for at invitere så mange som muligt til et møde samme dag kl. 15.30.

Ældste Holmes og jeg skulle banke på hos dem, der boede på gaden Sandkrogen i Bagsværd. Herren velsignede os, så de første 5-6 steder blev vi modtaget pænt og folk hørte, hvad vi havde at sige inden de sagde nej tak til at komme. En enkelt tog dog mod invitationen.

Herefter kom vi til de mange døre, hvor der enten ikke var nogen hjemme, eller hvor de afviste os, inden vi havde nået at fortælle hvorfor vi kom. Heldigvis kunne vi glæde os over havernes mange smukke blomster. Et sted, vi bankede på, blev døren åbnet af en ung dame, der ret køligt afviste vores invitation. Inden vi gik beundrede vi den udvendige trappe, som var belagt med kønne hvide fliser. Det fik et stort smil til at bryde frem på hendes ansigt. Lidt før vi skulle tilbage til kirken, bankede vi på en dør, hvor en mand kom ud med et barn på armen. Han kunne ikke komme til mødet, men han tog imod Joseph Smiths vidnesbyrd, og vi aftalte at komme igen en anden dag. Han sagde, at når vi kom igen, kunne vi tage en Mormons Bog med til ham.

Lidt over kl. 12.00 var vi tilbage i Kirken, hvor resultatet af aktiviteten skulle gøres op. Der var uddelt 24 eksemplarer af Mormons Bog og 13 pjecer. Der var givet 3½ lektion og 7 havde taget imod invitationen til mødet. Der var 2 faste aftaler og 34 'kom tilbage aftaler'. Det var et godt resultat.

Her er nogle erfaringer, som vi skal huske på til næste gang: Invitation og møde samme dag er ikke så godt. Pinselørdag er en dårlig dag, for de fleste mennesker har mange andre ting for.

Hvorfor er budskabet om Kristus aktuelt

Klokken 15.30 mødtes vi i kirkesalen for at få besvaret spørgsmålet: Hvorfor er Kristus lige så aktuel i dag som for ca. 2000 år siden?

30 medlemmer og missionærer samt 3 gæster var mødt op.

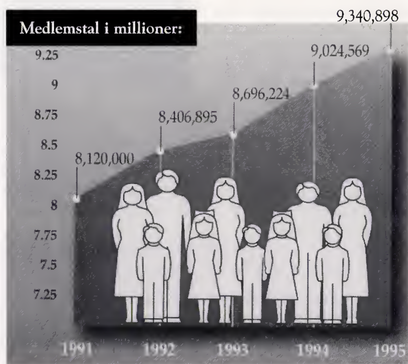
Biskop Thomas Hornslet åbnede med bøn, hvorefter vi så videofilmen »Det Guds Lam«. Stavens missionspræsident Jens Andersen talte blandt andet om, hvor ondt Frelseren blev behandlet. Også i dag er verden fuld af ondskab. Sandheden er en mangelvare, men vi har alle brug for den.

Jesus sagde til Joseph Smith: ... sandhed er kundskab om tingene, som de er, som de var, og som de skal blive (L&P 93:24). En af Åndens gaver er fred. Ånden bekræfter, at Jesus er Kristus og han elsker os alle. På pinsedag spurgte apostlene 'hvad skal vi gøre brødre?' Peter svarede: 'Omvend jer alle og lad jer døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave (ApG 2:37-38). Broder Jesper Paulsen sluttede med bøn.

Willi Bloch Johansen
er medlem af Københavns 3. Ward og er medlem af Københavns Stavs højråd.

Kirkens medlemstal

Kirkens medlemstal fortsatte med at vokse i løbet at 1995. Ved slutningen af sidste år var der 9.340.898 sidste dages hellige. Dette er en stigning i forhold til udgangen af 1991 hvor medlemstallet blev registreret til 8.120.000. Ifølge stastistikker, der blev udsendt i forbindelse med april-konferencen 1996, var 304.330 af disse dåb omvendte til Kirken. De resterende dåb var 8-årige indskrevne børn.

Bolcher, brød og bøffer ved stort stavsarrangement i København

Fredag den 31. maj var afsat til et stort arrangement i Københavns Stav. Bygningen på Maglegårds Allé dannede de fysiske rammer for aftenen, og fra begyndelsen gik alt som smurt. Selv vejret viste sig fra sin bedste side og sendte sine velsignede og varme stråler over de udendørs aktiviteter.

En urtehave kan skam også gro på altanen. Britta Rasmussen fortæller hvordan. (Foto: Lena Pang)

Aftenens tema var 'Hjemmeproduktion'. Og der blev produceret... i lange baner til fryd for store og små. Det var nemlig hele familien, der var blevet inviteret og derfor var der fra arrangørernes side lagt stor vægt på, at der skulle være noget for enhver, uanset alder, interesse og smag.

Hele aktivitetssalen summede af energi fra de mange forskellige boder og værksteder, som alle tilbød de deltagende aktivt at tage del i mange forskellige indfaldsvinkler til hjemmeproduktion.

I den fornemme café 'Le Storage', med flotte baldakiner vågende over bordene, kunne man bestille mange forskellige retter til at stille den værste sult. Den kødløse, men udsøgte Chili, var udsolgt i løbet af kort tid. Brownies af hjemmekværnet hvede blev langet over disken i store mængder. Der var også lækkert hjemmebagt brød (selvfølgelig fuldkornshvedemel) med humus og grønt, der gavmildt behagede smagsløgene. Dertil kunne man drikke køligt rent vand eller en mild kakao blandet af tørmælk, sukker, vanille, kakao og vand. Cafeens gæster blev også trakteret med en herlig hvedefrugtsalat, en linsesuppe med hvedechips til og dejlige chocolate chip cookies. Jo, i café Le Storage spiste man godt.

Videofilm og uld

Oppe på scenen var der video non-stop. Flere familier i staven havde venligst åbnet døren på klem til deres forråd. Her kunne man hente mange gode ideer. Der var mange forskellige bud på udvalg, størrelse og opbevaringssteder.

Efter en tur i 'biffen' gik vejen forbi uldboden. Spinde og karte og karte og spinde, og for de yngste var der mulighed for selv at lave en uld-bold. Det var der mange af stavens børn, der benyttede sig af, for næsten samtlige deltagende børn fik en sådan uld-bold med hjem til minde om en dejlig aften.

Ude på plænen fandt man bøfferne – altså dem der sad på store stærke mande- og drenge arme. En stor dyst i at kløve brænde stod nemlig på det meste af aftenen. Det var en disciplin, der så ud til at more mange.

Køkkenhave og computere

For dem, som ikke har så meget plads til at dyrke en urtehave var der også gode råd. Denne workshop foregik ude på plænen. Her blev der undervist i at så frø og en lille begyndelse på køkkenhaven, stor eller lille, fik man også med hjem.

Inde i den store sal kunne man ved en bod, der hed 'hjemmeproduktion', få

smagsprøver på bl.a. hjemmelavet ost fremstillet af tørmælk og most fra bl.a. æbler.

Ved denne bod fik man også et glimt af diverse redskaber, der på mange måder kan hjælpe i hjemmeroduktionen. Her var der f.eks. en hvedekværn, som er uundværlig når man skal bearbejde hveden og andre kornsorter til sit brød eller andre retter.

Vendte man blikket lidt mod venstre, så man en bod fortrinsvis besøgt af det mandlige køn. PC-boden. Her kunne man få udarbejdet et personligt forslag til forråd, budgetskema til familiens indkøb af forråd samt et godt forslag til udarbejdelse af et fantastisk lagerføringssystem beskrevet i Ensign i begyndelsen af året.

Ved siden af PC-boden kunne man høre vilde toner på hidtil ukendte melodier. Inde i et lyddæmpet lokale kunne man få vakt interessen for selv at fabrikere musikinstrumenter til brug ved f.eks. familieaften. Her var der liv og glade dage for såvel ung som gammel.

Tilbage i den store sals summen og mangeartede dufte førte næsen en hen til henholdsvis vaffel-bageboden og bolcheboden. Begge var velbesøgt af de yngre deltagere, som under kyndig vejledning selv fik lov til at bage vafler og lave bolcher. Vaffel-dejen var lavet af 100% forrådsingredienser. Den bestod af: Hjemmekværnet hvedemel, bagepulver, tørmælk, tøræg, salt, vanille, vand og lidt olie eller margarine. Dejen blev i al hast omtryllet til herlige vafler, der hurtigt røg videre i systemet.

I bolche-boden var der trængsel – »tænk, at kunne lave rigtige bolcher selv«. Det kunne man godt – den første portion blev en stærk pebermynte, som blev efterfulgt af en dejlig hindbær. Bolcherne forsvandt som dug for solen og mange beklagede at efterspørgslen var større end udbuddet.

Midt i aktivitetssalen fandt man en udstilling, der gav gode ideer og forslag til en nødhjælpsrygsæk samt kværne, kogeapparater og andre hjælpemidler. Udstillingen var informativ og overskuelig.

Endelig var der også en demonstration af, hvordan man kan få gammelt til at

Ved uld-boden kunne man spinde og karte under Gigi's sagkyndige vejledning. (Foto: Lena Pang)

I bolche-boden, der blev rigt besøgt, kunne man lave sine egne bolcher. (Foto: Lena Pang)

se ud som nyt. En lænestol blev magisk transformeret.

Efter en sådan rundtur havde man været hele arrangementet igennem, og så var aftenen også gået. Alle var enige om, at det havde været en god aften med en dejlig atmosfære lige fra begyndelsen.

***Heidi Ringheim** er fra Allerød Ward i Københavns Stav og er præsidentinde for UP i wardet.*

På græsset bagved kirken dystede ung som gammel. (Foto: Lena Pang)

Den Danske Mission

Den Danske Mission fotograferet den 14. juni 1996 ved profetens historiske besøg til Danmark. (Foto: Palle Hatting)

Århus Ward holder Sankt Hans

Wardets UP'er havde lavet en flot heks, der toppede bålet (Foto: Pia Poulsen)

Medlemmerne af Århus Ward mødte talstærkt op til Sankt-Hans-hygge ved Ballehage Strand hvor wardets aktivitetskomité havde planlagt alle tiders aften for wardets medlemmer og gæster. Festligheden begyndte med hyggelig fællessang omkring bålet, hvor Jesper Andersen spillede trompet.

Wardets UP'er havde lavet en flot heks, som på behørig vis blev sendt afsted til Bloksbjerg.

Senere på aftenen var der arrangeret fællesspisning, der bestod af lækre pastasalater, som to søstre i wardet havde lavet, samt pølser og snobrød, der blev ristet på bålet. For de deltagere, der var lidt mere mageligt anlagt, var der opstillede grill, der også kunne bruges.

Kirsten Skovbo underholdt i fin stil hele forsamlingen med opførelsen af Snehvide.

Aftenen sluttede med fællessang omkring bålets gløder.

***Pia Kennedy** er fra Århus Ward i Århus Stav og er medlem af wardets aktivitetskommité.*

Medlemmer af Århus Ward hygger sig omkring Sankt Hans gløderne, der benyttes flittigt til både pølser og snobrød. (Foto: Pia Poulsen)

Der var hyggelig fællessang omkring bålet. (Foto: Pia Poulsen)

Unge fra hele Danmark mødes i Allerød til Danetræf

I dagene 15.-29. juni 1996 samledes de 14-18-årige fra begge stave til alle tiders stævne i Nordsjælland.

Engholmskolen i Allerød nord for København dannede rammen om et pragtfuldt stævne for unge fra hele landet.

De omkring 70 deltagere med deres ledere nød i fulde drag deres lille uge på denne pragtfulde skole i Nordsjælland.

Stævnet blev åbnet ved en gigantisk åbningsceremoni, hvor samtlige unge mennesker havde skrevet budskaber, der blev klistret på balloner, der så blev sluppet løs. Ceremonien var tænkt som et symbol på unges indflydelse på verden i dag.

Fra første færd blev det et stævne, hvor alt var sat ind på at alle skulle lære hinanden rigtig godt at kende.

Efter åbningsceremonien fik alle stævnets deltagere en lille bog, som senere skulle vise sig at blive guld værd. I denne bog fik de unge til opgave, at få så mange af stævnets deltagere som muligt til at skrive om sig selv. Bogen kunne indeholde ting som adresse og telefonnummer samt alder og ting man synes om.

Stævnets deltagere skrev budskaber på papir, der blev hæftet på balloner til brug ved åbningsceremonien. (Foto: Lisa Koch)

Over 100 balloner med et budskab steg til vejrs. Det var et imponerende syn. (Foto: Lisa Koch)

Senere på aftenen, da der skulle danses, blev disse bøger grundigt brugt. F.eks fik drengene til opgave at danse med pigerne, de havde stående på side 3, eller man skulle ud og finde en, der elskede blåt. De små bøger blev flittigt brugt, og de unge lærte hurtigt hinanden godt at kende.

Sport, Roadshow, flyvetur og den store flugt
Eftermiddagene blev brugt til mange og alsidige sportsaktiviteter, der bød på alt lige fra basketball til mountainbiking.

Onsdag aften bød de unge på flot underholdning. Der var for første gang i lang tid mulighed for at se roadshow, hele ti indslag, nøjagtig som i gamle dage. Det var en oplagt sal fuld af unge og deres familier, der nød de mange varierede indslag.

Torsdag aften var deltagerne inviteret på alle tiders flyvetur til Los Angeles. Som rejsende på et simuleret flystyrt oplevede de unge at få bare et lille glimt af livet efter livet. Efter check-in i lufthavnen, peanuts og drinks i flyet, gik det galt. Flyet styrtede ned, og deltagerne oplevede at gå gennem de tre riger og opleve, hvilke mennesker der kvalificerer sig til at komme i de forskellige riger. Det var en stor oplevelse for stævnets deltagere.

Fredag eftermiddag bød også på alle tiders oplevelse omend af en lidt anden karakter. Stævnets yngre deltagere blev delt ind i hold, der af lederne blev kørt 5-6 km væk fra skolen. Hvert hold var udstyret med en stor pose karameller. Målet var at grupperne skulle nå tilbage til skolen så hurtigt som muligt med flest mulig karameller i behold. Samtlige 25 ledere fik nu til opgave at jagte de forskellige hold og tage ét eller flere af deres holdmedlemmer til fange. Når det lykkedes for lederne, kostede det karameller at få et holdmedlem frigivet. Det var en aktivitet med go i og i følge de unge selv en aktivitet, der varede alt for kort tid.

Endelig var der gallaaften med middag og dans.

Stævnet blev afsluttet med et dejligt vidnesbyrdsmøde, der gav de unge rig mulighed for at udtrykke deres glæde ved at være medlemmer af Kirken og taknemlighed for de mange muligheder, deres medlemskab giver dem.

– Kirkens unge fortjener kun ros for den måde, de har opført sig på i denne uge, siger Søster Lindberg, der er præsidentinde for UP i Københavns Stav. Skolen i Allerød, som i øvrigt blev stillet til rådighed ganske gratis, blev afleveret i bedre stand, end vi overtog den, og det var de unge selv, der stod for rengøringen.

– De unges opførelse på dette stævne har afgjort været med til at bane vejen for andre lignende arrangementer, sluttede søster Lindberg.

SP

For at komme med på flyveturen måtte man pænt stå i kø og vente på at checke ind i lufthavnen. (Foto: Lisa Koch)

Stævnets mange deltagere nød det gode vejr og indtog måltiderne udendørs. (Foto: Lisa Koch)

Danetræf i Nordsjælland

Rapport fra en leder: Bror Tomas Ambt Kofod fra Århus Ward i Århus Stav deltog i Danetræf som leder og fortæller her »Kirnenyts« læsere om sin oplevelse.

Arrangementet Danetræf har lige fra start af båret præg af at være så gennemorganiseret, at man som leder for de unge må undres. Et gennemgående træk var, at dagene var fyldt op med aktiviteter, der vekslede mellem fysiske og åndelige ting, samt krydret med en smule fritid. Det bevirkede at der hele tiden var noget for de unge at lave, men også at de havde mulighed for at mødes på tværs af grene, wards og stave. Allerede fra åbningsceremonien blev denne blanding af åndelighed og aktivteter slået an:

Alle de unge fik lov til at skrive et ønske på en seddel, som blev stilet til: Den, der nu måtte finde papiret. Papiret blev hæftet til en ballon. Alle ballonerne blev så sluppet løs på samme tid som et symbol på de unges mulige indflydelse på den verden vi lever i. At se alle disse »ønsker« flyve bort til ukendtes hænder, fik de små hår på arme og i nakken til at rejse sig.

Hvor tit udfører vi ikke en gerning i vores hverdag, som griber ind i andres liv, men hvor vi ikke får resten af historien? Hvor tit planter vi ikke et frø? Disse balloner var et synligt bevis på det positive bidrag, som de unge sidste dages hellige tilfører verden.

Som leder havde jeg mulighed for at lure stemningen blandt de unge undervejs. Når vi skulle sove fik jeg også mulighed for at overhøre de unges hvisken og tisken og jeg må nok sige, at dette arrangements positive afsmitning på de unge mennesker er uvurderlig.

De ledere (Ken og Sally Hall og Matts og Anne-Mari Lindberg) som har skruet dette program sammen, har virkelig gået den ekstra mil. De har stilet deres tid til rådighed, ikke alene for de unge, men også for vor himmelske Faders børn og kommende ledere. De har gjort det muligt for unge at mødes under forhold, hvor tro, fælles mål og gode standarder er første prioritet. De har givet de unge oplevelsen af, at der er andre valg end det, nutidens diskoteker og skolefester har at tilbyde. Men hvad jeg syntes er endnu vigtigere: De unge har lært, at det både kan være sjovt, opbyggende og tilladt på én og samme tid.

Efter min mening har dette arrangement fra første færd været inspireret af vor himmelske Fader, som har været lykkelig over, at så mange ledere har stillet sig til rådighed for ham, som værktøjer i hans hænder til at bibringe de unge en oplevelse af fællesskab og sammenhold inden for Kirken.

Efter de unges udsagn har årets Danetræf været et »must«, og vi må håbe, at der i de kommende år vil blive afholdt mange lignende arrangementer.

Festlig og anderledes seminarafslutning i Århus

Unge og deres ledere i Århus Stav samledes den 8. juni i kirkebygningen i Århus for at afslutte endnu et vellykket seminarår.

Eleverne fik af bror Jens Kristoffersen, leder af Kirkens Uddannelses System i Danmark, rosende ord og et diplom med på vejen.

Bror Jan Pedersen fra Esbjerg Ward benyttede lejligheden til at samle en gruppe af de unge, der skulle synge til stavens næste konference.

Traditionen tro, afsluttedes den åndelige del af seminarafslutningen med en fremragende aktivitet for de unge i Århus Stav. Aktiviteten løb af stablen under temaet: »Rejsen til det forjættede land«.

Det var et flot arrangement, der var stablet på benene af tre energiske århusianere, nemlig Pia Poulsen, Henrik Notlev og Bent Slotved.

I kirkebygningens underetage var Primarys lokaler blevet indrettet som et stort telt, der var udstyret med 10 cm høje borde. Her blev de noget overraskede deltagere bedt om at tage skoene af og sætte sig ned på gulvet for at spise.

Traktementet bestod af ris, kylling og bønner. Anretningen var lækker og meget autentisk. Efter denne forret bestod menuen af Pita med Falaffel og Schwarma, der blev efterfulgt af en dejlig dessert.

Til de unges fryd sad selv stavspræsident-

skabet og gæster fra udlandet på gulvet og spiste med.

Et gadebillede fra Mellemøsten

I bygningens øverste etage befandt man sig i ét nu i et perfekt gadebillede fra Mellemøsten. Paulo fra Århus Ward havde lavet to meget flotte væg til væg-malerier, der på fantastisk vis flyttede deltagerne til fjernere egne med varme og sand og frugtboder m.m.

Midt i dette billede fandt man også en vekselererbod. Her kunne deltagerne veksle deres danske kroner til »kamel-dollars«. Disse kunne man så bruge i forskellige boder, hvor man kunne erhverve sig alt lige fra tørrede bananer til pistacienødder.

Deltagerne fra Århus Ward var alle udklædte i ægte araberstil, men desværre overtog forfængeligheden, eller også var det manglende kommunikation, aftenens øvrige deltagere, for de så nu mere europæiske ud. Det fik til gengæld ikke indflydelse på, hvor meget alle hyggede sig hele aftenen med dans, der blot blev afbrudt af et underholdningsindslag af bror Dan Nedergård og Kirsten Skovbo. Indslaget vakte stor begejstring hos de unge, der ikke kunne lade være med at grine godt og grundigt, da disse to i dybeste alvor opførte »Vandbærer-dansen«. Endnu en meget vellykket superlørdag aktivitet, som var både åndelig og opbyggende for stavens unge mennesker.

Referat indsendt af Pia Poulsen, aktivitetsformand i Århus Ward i Århus Stav.

↑
Førstesalen i bygningen i Århus var forvandlet til et typisk gadebillede fra Mellemøsten. (Foto: Pia Poulsen)

Henrik Notlev fra Århus Ward var aftenens veksler. Her kunne man konvertere sine danske kroner til »Kamel-dollars«.
→

I teltet i underetagen spiste alle deltagerne ved 10 cm. høje borde alle uden deres fodtøj. (Foto: Pia Poulsen)
↓

Niels Peter Poulsen
og Bettina Muss Jensen var
arabiske gadesælgere.
(Foto: Pia Poulsen)

Dan Nedergård og
Kirsten Skovbo underholder
samtlige deltagere med
deres version af
»Vandbærer-dansen«.

Paulo fra Århus Ward
havde kreeret de fire meter
høje flotte vægmalerier,
der virkelig var med til
at sætte stemningen.
(Foto: Pia Poulsen)

Bror Jan Pedersen
fra Esbjerg Ward øvede
kor med de unge, der skal
synge til stavens næste
konference.
(Foto: Sonja Kristoffersen)